

ποτε διαψευσθείη τῆς ψυχῆς τῶν τοιούτων πέρι, κυβερνήτου
 δὲ ἀγαθοῦ πάθος ἂν ἴσως οὐ θαυμαστὸν εἶ πάθοι, ὃν χειμῶν
 5 μὲν ἐσόμενος οὐκ ἂν πάνυ λάθοι, χειμῶνων δὲ ἐξαίσιον καὶ
 ἀπροσδόκητον μέγεθος λάθοι τ' ἂν καὶ λαθὼν κατακλύσειεν
 βία. ταῦτ' οὖν καὶ Δίωνα ἔσφηλεν· κακοὶ μὲν γὰρ ὄντες αὐ-
 τὸν σφόδρα οὐκ ἔλαθον οἱ σφήλαντες, ὅσον δὲ ὕψος ἀμαθίας
 e εἶχον καὶ τῆς ἄλλης μοχθηρίας τε καὶ λαιμαργίας, ἔλαθον,
 ᾧ δὲ σφαλῆις κείται, Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ.

352 Τὰ δὲ μετὰ τὰ νῦν ρηθέντα ἃ συμβουλεύω, σχεδὸν εἰρηγαί-
 τέ μοι καὶ εἰρήσθω· ὧν δ' ἐπανέλαβον ἕνεκα τὴν εἰς Σικε-
 λίαν ἀφίξιν τὴν δευτέραν, ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοξέ μοι ρηθῆναι
 δεῖν διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῶν γενομένων. εἰ δ' ἄρα
 5 τινὶ νῦν ρηθέντα εὐλογώτερα ἐφάνη καὶ προφάσεις πρὸς
 τὰ γενομένα ἱκανὰς ἔχειν ἔδοξέν τω, μετρίως ἂν ἡμῖν καὶ
 ἱκανῶς εἴη τὰ νῦν εἰρημένα.

H

b Πλάτων τοῖς Δίωνος οἰκείους τε καὶ ἑταίρους
 εὖ πράττειν.

Ἄδ' ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε ὄντως, πειρά-
 σομαι ταῦθ' ὑμῖν κατὰ δύναμιν διεξελθεῖν. ἐλπίζω δὲ οὐχ
 5 ὑμῖν μόνοις συμβουλεύσειν τὰ συμφέροντα, μάλιστα γὰρ μὴν
 c ὑμῖν, καὶ δευτέροις πᾶσι τοῖς ἐν Συρακούσαις, τρίτοις δὲ
 ὑμῶν καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις, πλὴν εἴ τις αὐτῶν
 ἀνοσιουργὸς γέγονεν· ταῦτα γὰρ ἀνιάτα καὶ οὐκ ἂν ποτὲ
 τις αὐτὰ ἐκνήψειεν. νοήσατε δὲ ἃ λέγω νῦν.

5 Ἔσθ' ὑμῖν κατὰ Σικελίαν πᾶσαν λελυμένης τῆς τυραν-

d 7 δὲ O² (h s. v.): δὲ A ἔσφηλεν A O: ἔσφηλεν δι' ὀλιγίστων
 vulg. (δι' ὀλιγίστων in marg. O) e 1 ἔλαθον O²: ἔτυχον A O
 a 1 & A² (s. v.) O²: om. A O a 5 νῦν A O: τὰ νῦν A² (τὰ s. v.) O²
 b 1 numerum et superscriptionem Πλάτων . . . πράττειν om. A (relicto
 spatio). nempe diorthota (A²), qui haec omnia cum scholiis addidit,
 priori epistolae haec continuavit, ideoque omnes quae sequuntur
 epistolas falso numero insignivit c 4 & A O: ἡ O² (s. v.)

νίδος πᾶσα μάχη περὶ αὐτῶν τούτων, τῶν μὲν βουλομένων
 ἀναλαβεῖν πάλιν τὴν ἀρχήν, τῶν δὲ τῇ τῆς τυραννίδος ἀπο-
 φυγῇ τέλος ἐπιθεῖναι. συμβουλή δὴ περὶ τῶν τοιούτων
 ὀρθὴ δοκεῖ ἐκάστοτε τοῖς πολλοῖς εἶναι ταῦτα συμβουλευεῖν d
 δεῖν ἂν τοὺς μὲν πολεμίους ὡς πλείστα κακὰ ἐξεργάσεται,
 τοὺς δὲ φίλους ὡς πλείστα ἀγαθὰ· τὸ δὲ οὐδαμῶς ῥάδιον
 πολλὰ κακὰ δρῶντα τοὺς ἄλλους μὴ οὐ καὶ πάσχειν αὐτὸν
 πολλὰ ἕτερα. δεῖ δὲ οὐ μακρὰν ἐλθόντας ποι τὰ τοιαῦτα 5
 ἐναργῶς ἰδεῖν, ἀλλ' ὅσα νῦν γέγονεν τῆδε, αὐτοῦ περὶ
 Σικελίαν, τῶν μὲν ἐπιχειρούντων δρᾶν, τῶν δὲ ἀμύνασθαι
 τοὺς δρῶντας· ἂν κἄν ἄλλοις μυθολογούντες ἱκανοὶ γίγνοισθ' e
 ἂν ἐκάστοτε διδάσκαλοι. τούτων μὲν δὴ σχεδὸν οὐκ ἀπορία·
 τῶν δὲ ὅσα γένοιτ' ἂν ἢ πᾶσι συμφέροντα ἐχθροῖς τε καὶ
 φίλοις ἢ ὅτι σμικρότατα κακὰ ἀμφοῖν, ταῦτα οὔτε ῥάδιον 5
 ὁρᾶν οὔτε ἰδόντα ἐπιτελεῖν, εὐχῇ δὲ προσέοικεν ἢ τοιαύτη
 συμβουλή τε καὶ ἐπιχειρήσεις τοῦ λόγου. ἔστω δὴ παντά-
 πασι μὲν εὐχὴ τις—ἀπὸ γὰρ θεῶν χρὴ πάντα ἀρχόμενον αἰεὶ 353
 λέγειν τε καὶ νοεῖν—ἐπιτελεῖς δ' εἴη σημαίνουσα ἡμῖν τοιούδε
 τινὰ λόγον· Νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολεμίοις σχεδόν, ἐξ οὐπερ
 γέγονεν ὁ πόλεμος, συγγένεια ἄρχει μία διὰ τέλους, ἣν
 ποτε κατέστησαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐς ἀπορίαν ἐλθόντες τὴν 5
 ἅπασαν, τόθ' ὅτε κίνδυνος ἐγένετο ἕσχατος Σικελίᾳ τῇ τῶν
 Ἑλλήνων ὑπὸ Καρχηδονίων ἀνάστατον ὄλην ἐκβαρβαρω-
 θείσαν γενέσθαι. τότε γὰρ εἴλοντο Διονύσιον μὲν ὡς νέον
 καὶ πολεμικὸν ἐπὶ τὰς τοῦ πολέμου πρεπούσας αὐτῷ πράξεις, b
 σύμβουλον δὲ καὶ πρεσβύτερον Ἴππαρίνον, ἐπὶ σωτηρίᾳ
 τῆς Σικελίας αυτοκράτορας, ὡς φασιν, τυράννους ἐπονομά-
 ζοντες. καὶ εἴτε δὴ θείαν τις ἠγείσθαι βούλεται τύχην καὶ
 θεὸν εἴτε τὴν τῶν ἀρχόντων ἀρετὴν εἴτε καὶ τὸ συναμφό- 5

c 6 πᾶσα μάχη A O: πᾶσα μηχανή (ἐν ἄλλῳ) A³ O² c 7 τῇ A²
 (s. v.) O²: om. A O d 2 ἂ] δ ** A: ὅ τὰ O d 6 γρ. γέγονεν
 ἐν τῆδε O e 4 ἢ ὅτι O²: ἢ τι A O et γρ. O a 4 ἄρχει (sed
 ei in ras.) A O e 5 ἐς re vera A b 1 πρεπούσας A O:
 πρεπούσας O² (τ s. v.)

τερον μετὰ τῶν τότε πολιτῶν τῆς σωτηρίας αἰτίαν συμβῆναι
 γενομένην, ἔστω ταύτη ὅπη τις ὑπολαμβάνει· σωτηρία
 δ' οὖν οὕτως συνέβη τοῖς τότε γενομένοις. τοιούτων οὖν
 c αὐτῶν γεγονότων, δίκαιόν που τοῖς σώσασιν πάντας χάριν
 ἔχειν· εἰ δέ τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἢ τυραννὶς οὐκ ὀρθῶς
 τῇ τῆς πόλεως δωρεᾷ κατακέχρηται, τούτων δίκας τὰς μὲν
 ἔχει, τὰς δὲ τινέτω. τίνας οὖν δὴ δίκαι ἀναγκαίως ὀρθαῖ
 5 γίνονται· ἂν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς; εἰ μὲν ῥαδίως ὑμεῖς
 ἀποφυγεῖν οἰοί τ' ἦτε αὐτοὺς καὶ ἄνευ μεγάλων κινδύνων
 καὶ πόνων, ἢ 'κείνοι ἐλείν εὐπετῶς πάλιν τὴν ἀρχήν, οὐδ'
 ἂν συμβουλευεῖν οἰόν τ' ἦν τὰ μέλλοντα ῥηθήσεσθαι· νῦν
 d δ' ἐννοεῖν ὑμᾶς ἀμφοτέρους χρεῶν καὶ ἀναμνησθεσθαι
 ποσάκις ἐν ἐλπίδι ἐκάτεροι γεγόνατε τοῦ νῦν οἴεσθαι σχεδὸν
 αἰετινος μικροῦ ἐπιδεεῖς εἶναι τὸ μὴ πάντα κατὰ νοῦν
 πράττειν, καὶ δὴ καὶ ὅτι τὸ μικρὸν τοῦτο μεγάλων καὶ
 5 μυρίων κακῶν αἴτιον ἐκάστοτε συμβαίνει γινόμενον, καὶ
 πέρας οὐδέν ποτε τελεῖται, συνάπτει δὲ αἰετὰ παλαιὰ τελευτῇ
 δοκοῦσα ἀρχῇ φνομένη νέα, διολέσθαι δ' ὑπὸ τοῦ κύκλου
 e τούτου κινδυνεύσει καὶ τὸ τυραννικὸν ἅπαν καὶ τὸ δημοτικὸν
 γένος, ἥξει δέ, ἐάνπερ τῶν εἰκότων γίγνηται τι καὶ ἀπευκ-
 τῶν, σχεδὸν εἰς ἐρημίαν τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς Σικελία
 πᾶσα, Φωϊκῶν ἢ Ὀπικῶν μεταβαλοῦσα εἰς τινα δυναστείαν
 5 καὶ κράτος. τούτων δὴ χρῆ πάση προθυμίᾳ πάντας τοὺς
 Ἕλληνας τέμνειν φάρμακον. εἰ μὲν δὴ τις ὀρθότερον ἄμει-
 νόν τ' ἔχει τοῦ ὑπ' ἐμοῦ ῥηθησομένου, ἐνεγκῶν εἰς τὸ μέσον
 354 ὀρθότατα φιλέλλην ἂν λεχθείη· ὁ δέ μοι φαίνεται πῆ τὰ
 νῦν, ἐγὼ πειράσομαι πάση παρρησίᾳ καὶ κοινῶ τινι δικαίῳ
 λόγῳ χρώμενος δηλοῦν. λέγω γὰρ δὴ διαιτητοῦ τινα τρόπον
 διαλεγόμενος ὡς δυοῖν, τυραννεύσαντί τε καὶ τυραννευθέντι,
 5 ὡς ἐνὶ ἐκατέρῳ παλαιὰν ἐμὴν συμβουλήν· καὶ νῦν δὲ ὅ γ'

c5 γίνονται' A (ν s. v. a) pr. O d2 γρ. γεγόνατε τοίνυν οἴεσθαι
 σχεδὸν δεῖ μικροῦ τινος O d3 τὸ A: τῶ fecit a d5 μυρίων
 * * * κακῶν A: μυρίων καὶ κακῶν O d7 διολέσθαι O²: διελέσθαι
 Λ O e2 ἐάνπερ * Λ τι] τε Hermann (errore) a5 ἐνὶ O²
 Stob.: ἐν A O et γρ. O δὲ O² (δ s. v.) Stob.: γε A O

ἐμὸς λόγος ἂν εἴη σύμβουλος τυράννῳ παντὶ φεύγειν μὲν
 τοῦνομά τε καὶ τοῦργον τοῦτο, εἰς βασιλείαν δέ, εἰ δυνατόν
 εἶη, μεταβαλεῖν. δυνατόν δέ, ὡς ἔδειξεν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ **b**
 καὶ ἀγαθὸς Λυκούργος, ὃς ἰδὼν τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν
 Ἄργει καὶ Μεσσήνῃ ἐκ βασιλέων εἰς τυράννων δύναμιν
 ἀφικομένους καὶ διαφθείραντας ἑαυτοὺς τε καὶ τὴν πόλιν
 ἑκατέρους ἑκατέραν, δέισας περὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως ἅμα καὶ **5**
 γένους, φάρμακον ἐπήνεγκεν τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν καὶ
 τὸν τῶν ἐφόρων δεσμόν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτήριον,
 ὥστε γενεὰς τοσαύτας ἤδη μετ' εὐκλείας σφύζεσθαι, νόμος
 ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐκ **c**
 ἀνθρωποὶ τύραννοὶ νόμων. ὃ δὴ καὶ νῦν οὐμὸς λόγος πᾶσιν
 παρακελεύεται, τοῖς μὲν τυραννίδος ἐφιμερίοις ἀποτρέπεσθαι
 καὶ φεύγειν φυγῇ ἀπλήστως πεινῶντων εὐδαιμόνισμα ἀν-
 θρώπων καὶ ἀνοήτων, εἰς βασιλείως δ' εἴδος πειρᾶσθαι μετα- **5**
 βάλλειν καὶ δουλεῦσαι νόμοις βασιλικοῖς, τὰς μεγίστας
 τιμὰς κεκτημένους παρ' ἐκόντων τε ἀνθρώπων καὶ τῶν νόμων·
 τοῖς δὲ δὴ ἐλεύθερα διώκουσιν ἤθη καὶ φεύγουσιν τὸν δου- **d**
 λειὸν ζυγὸν ὡς ὃν κακόν, εὐλαβεῖσθαι συμβουλευοίμ' ἂν μί-
 ποτε ἀπληστία ἐλευθερίας ἀκαίρου τινὸς εἰς τὸ τῶν προγόνων
 νόσημα ἐμπέσωσιν, ὃ διὰ τὴν ἄγαν ἀναρχίαν οἱ τότε ἔπαθον,
 ἀμέτρῳ ἐλευθερίας χρώμενοι ἔρωτι. οἱ γὰρ πρὸ Διονυσίου **5**
 καὶ Ἰππαρίνου ἀρξάντων Σικελιώται τότε ὡς ᾤοντο εὐδαι-
 μόνως ἔζων, τρυφῶντές τε καὶ ἅμα ἀρχόντων ἄρχοιτες· οἱ
 καὶ τοὺς δέκα στρατηγούς κατέλευσαν βάλλοντες τοὺς πρὸ
 Διονυσίου, κατὰ νόμον οὐδένα κρίναντες, ἵνα δὴ δουλεύοιεν **e**
 μηδεὶ μῆτε σὺν δίκῃ μῆτε νόμῳ δεσπότη, ἐλεύθεροὶ δ' εἶεν
 πάντῃ πάντως· ὅθεν αἱ τυραννίδες ἐγένοντο αὐτοῖς. δουλεία
 γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα μὲν ἑκατέρα πάγκακοι,

b γρ. δεσμόν O cum Stob. : δασμὸν A O e 4 ἀπλήστως A O :
 ἀπλήστῳ O² i s. v.) πεινῶντων in marg. A³ O² : πλὴν τῶν A O
 d 6 ἀρξάντων A O : ἀρξαντες A² O² (es s. v.) d 8 γρ. κατέλευσαν O
 e 1 οὐδένα κρίναντες O² : οὐδ' ἀνακρίναντες A O e 4 πᾶν κακόν
 ... e 5 πᾶν ἀγαθόν A

5 ἔμμετρος δὲ οὖσα πανάγαθον· μετρία δὲ ἢ θεῶ δουλεία,
 ἄμετρος δὲ ἢ τοῖς ἀνθρώποις· θεὸς δὲ ἀνθρώποις σώφροσιν
 355 ἰόμος, ἄφροσιν δὲ ἡδονή. τούτων δὴ ταύτη πεφυκότων,
 ἂ συμβουλευώ Συρακοσίοις πᾶσι φράζειν παρακελεύομαι
 τοῖς Δίῳνος φίλοις ἐκείνου καὶ ἐμῆν κοινὴν συμβουλήν· ἐγὼ
 δὲ ἐρμηρεύσω ἂν ἐκείνος ἔμπρους ὦν καὶ δυνάμενος εἶπεν
 5 νῦν πρὸς ὑμᾶς. τίς οὖν δὴ, τις ἂν εἶποι, λόγον ἀποφαί-
 ρεται ἡμῖν περὶ τῶν νῦν παρόντων ἢ Δίῳνος συμβουλή;
 τόγδε.

“ Δέξασθε, ὦ Συρακόσιοι, πάντων πρῶτον νόμους οἷτινες
 b ἂν ὑμῖν φαίνονται μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ πλοῦτον τρέ-
 ψοντες τὰς γνώμας ὑμῶν μετ’ ἐπιθυμίας, ἀλλ’ ὄντων τριῶν,
 ψυχῆς καὶ σώματος ἔτι δὲ χρημάτων, τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν
 ἐντιμοτάτην ποιοῦντες, δευτέραν δὲ τὴν τοῦ σώματος, ὑπὸ
 5 τῇ τῆς ψυχῆς κειμένην, τρίτην δὲ καὶ ὑστάτην τὴν τῶν
 χρημάτων τιμῆν, δουλεύουσιν τῷ σώματι τε καὶ ψυχῇ. καὶ
 c ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμενος θεσμὸς νόμος ἂν ὀρθῶς ὑμῖν
 εἶη κείμενος, ὄντως εὐδαίμονας ἀποτελῶν τοὺς χρωμένους·
 ὁ δὲ τοὺς πλουσίους εὐδαίμονας ὀνομάζων λόγος αὐτὸς τε
 ἄθλιος, γυναικῶν καὶ παιδῶν ὦν λόγος ἄνους, τοὺς πειθο-
 5 μένους τε ἀπεργάζεται τοιούτους. ὅτι δ’ ἀληθῆ ταῦτ’ ἐγὼ
 παρακελεύομαι, ἐὰν γένησθε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νόμων,
 ἔργῳ γνώσεσθε· ἢ δὴ βάσαις ἀληθεστάτη δοκεῖ γίγνεσθαι
 τῶν πάντων πέρι. δεξάμενοι δὲ τοὺς τοιούτους νόμους,
 d ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν, καὶ οὔτε κρατεῖτε ἱκανῶς
 οὔτ’ αὖ διαφερόντως κρατεῖσθε, δίκαιον ἂν ἴσως καὶ συμ-
 φέρον γίγνοιτο ὑμῖν πᾶσι μέσον τεμεῖν, τοῖς τε φεύγουσιν
 τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητα ὑμῖν καὶ τοῖς τῆς ἀρχῆς πάλιν
 5 ἐρῶσι τυχεῖν, ὧν οἱ πρόγονοι τότε, (τὸ) μέγιστον, ἔσωσαν

a 4 ἂν scripsi: & libri εἶπεν ΛΟ: γρ. εἰπεῖν Ο: εἶπεν ἂν ci.
 Bekker a 5 τίς Α² (ν extra v.) Ο²: τί ΛΟ b 2 γρ. μετ’
 Ο cum Stob.: μήτ’ ΑΟ ἀλλ’ ὄντων ΑΟ Stob.: ἀλόντων in marg.
 Α² τριῶν in marg. Α³: om. Λ b 6 ψυχῆ ΑΟ Stob.: add. τῆ
 in marg. a c 2 χρωνοῦς Α: μέ s. v. Α² d 2 κρατεῖσθε (sed
 ε in ras.) Α d 5 τὸ add. Ven. 184: om. ΛΟ

ἀπὸ βαρβάρων τοὺς Ἕλληνας, ὥστ' ἐξεῖναι περὶ πολιτείας
 νῦν ποιεῖσθαι λόγους· ἔρρουσι δὲ τότε οὔτε λόγος οὔτ' ἔλπις
 ἐλείπετ' ἂν οὐδαμῇ οὐδαμῶς. νῦν οὖν τοῖς μὲν ἐλευθερία
 γιγνέσθω μετὰ βασιλικῆς ἀρχῆς, τοῖς δὲ ἀρχῇ ὑπεύθυνος e
 βασιλική, δεσποζόντων νόμων τῶν τε ἄλλων πολιτῶν καὶ
 τῶν βασιλέων αὐτῶν, ἂν τι παράνομον πράττωσιν· ἐπὶ δὲ
 τούτοις σύμπασις ἀδόλφ γνώμη καὶ ὑγιεὶ μετὰ θεῶν βασιλέα
 στήσασθε, πρῶτον μὲν τὸν ἐμὸν υἱὸν χαρίτων ἕνεκα διττῶν, 5
 τῆς τε παρ' ἐμοῦ καὶ τῆς παρὰ τοῦ ἐμοῦ πατρός—ὁ μὲν
 γὰρ ἀπὸ βαρβάρων ἠλευθέρωσεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὴν
 πόλιν, ἐγὼ δὲ ἀπὸ τυράννων νῦν δις, ὧν αὐτοὶ μάρτυρες 356
 ὑμεῖς γεγόνατε—δεύτερον δὲ διὴ ποιεῖσθε βασιλέα τὸν τῷ
 μὲν ἐμῷ πατρὶ ταυτὸν κεκτημένον ὄνομα, υἱὸν δὲ Διονυσίου,
 χάρις τῆς τε διὴ νῦν βοθηθείας καὶ ὀσίου τρόπου· ὃς γενό-
 μενος τυράννου πατρὸς ἐκὼν τὴν πόλιν ἐλευθεροῖ, τιμὴν 5
 αὐτῷ καὶ γένει αἰείζων ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου καὶ ἀδίκου
 κτώμενος. τρίτον δὲ προκαλεῖσθαι χρὴ βασιλέα γίνεσθαι
 Συρακουσῶν, ἐκόντα ἐκούσης τῆς πόλεως, τὸν νῦν τοῦ τῶν
 πολεμίων ἄρχοντα στρατοπέδου, Διονύσιον τὸν Διονυσίου, b
 ἔαν ἐθέλῃ· ἐκὼν εἰς βασιλέως σχῆμα ἀπαλλάττεσθαι, δεδιὼς
 μὲν τὰς τύχας, ἐλεῶν δὲ πατρίδα καὶ ἱερῶν ἀθεραπευσίαν
 καὶ τάφους, μὴ διὰ φιλονικίαν πάντως πάντα ἀπολέσῃ βαρ-
 βάροις ἐπίχαρτος γενόμενος. τρεῖς δ' ὄντας βασιλέας, εἴτ' 5
 οὖν τὴν Λακωνικὴν δύναμιν αὐτοῖς δόντες εἴτε ἀφελόντες
 καὶ συνομολογησάμενοι, καταστήσασθε τρόπῳ τῷ τοιῷδε,
 ὃς εἴρηται μὲν καὶ πρότερον ὑμῖν, ὅμως δ' ἔτι καὶ νῦν c
 ἀκούετε. ἔαν ἐθέλῃ τὸ γένος ὑμῖν τὸ Διονυσίου τε καὶ
 Ἴππαρίνου ἐπὶ σωτηρίᾳ Σικελίας παύσασθαι τῶν νῦν παρόν-
 των κακῶν, τιμὰς αὐτοῖς καὶ γένει λαβόντες εἰς τε τὸν

d 8 ἐλείπετ' A² (ἐ s. v.) O²: λείπετ' Λ (scd ei ex i) O e 6 τῆς
 παρὰ A³ (in marg.) O²: om. A O a 7 προκαλεῖσθαι A O: γρ.
 προκαλέσασθαι O b 3 ἀθεραπευσίαν in marg, iterat A² b 7 γρ.
 ξυνομολογήσαντας O καταστήσασθε] καταστήσεσθε A O: καταστή-
 σασθαι O² (α et ai s. v.)

5 ἔπειτα καὶ τὸν νῦν χρόνον, ἐπὶ τούτοις καλεῖτε, ὡσπερ καὶ πρότερον ἐρρήθη, πρέσβεις οὓς ἂν ἐθελήσωσιν κυρίουσ ποιησάμενοι τῶν διαλλαγῶν—εἴτε τιwὰς αὐτόθεν εἴτε ἐξῶθεν εἴτε ἀμφοτέρα—καὶ ὁπόσους ἂν συγχωρήσωσιν· τούτους
 d δ' ἐλθόντας νόμους μὲν πρῶτον θεῖναι καὶ πολιτείαν τοιαύτην, ἐν ἣ βασιλέας ἀρμόττει γίγνεσθαι κυρίουσ ἱερῶν τε καὶ ὄσων ἄλλων πρέπει τοῖσ γενομένοισ ποτὲ εὐεργέταισ, πολέμου δὲ καὶ εἰρήνησ ἀρχοντας νομοφύλακασ ποιήσασθαι
 5 ἀριθμὸν τριάκοντα καὶ πέντε μετὰ τε δήμου καὶ βουλῆσ. δικαστήρια δὲ ἄλλα μὲν ἄλλων, θανάτου δὲ καὶ φυγῆσ τοὺσ τε πέντε καὶ τριάκοντα ὑπάρχειν· πρὸσ τούτοισ τε ἐκλεκτοὺσ γίγνεσθαι δικαστὰσ ἐκ τῶν νῦν αἰὲ περυσινῶν ἀρχόντων,
 e ἓνα ἀφ' ἐκάστησ τῆσ ἀρχῆσ τὸν ἀριστον δόξαντ' εἶναι καὶ δικαιοτάτον· τούτοισ δὲ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτὸν δικάζειν ὅσα θανάτου καὶ δεσμῶ καὶ μεταστάσεωσ τῶν πολιτῶν· βασιλέα δὲ τῶν τοιούτων δικῶν μὴ ἐξεῖναι δικαστῆν γίγνεσθαι,
 357 καθάπερ ἱερέα φόνου καθαρεύοντα καὶ δεσμῶ καὶ φυγῆσ. ταῦθ' ὑμῖν ἐγὼ καὶ ζῶν διεορήθην γίγνεσθαι καὶ νῦν δια-
 ροοῦμαι, καὶ τότε κρατήσασ τῶν ἐχθρῶν μεθ' ὑμῶν, εἰ μὴ ξενικαὶ ἐρινυέσ ἐκώλυσαν, κατέστησα (ἂν) ἥπερ καὶ διενοοῦ-
 5 μην, καὶ μετὰ ταῦτα Σικελίαν ἂν τὴν ἄλλην, εἴπερ ἔργα ἐπὶ νῶ ἐγίγνετο, κατῴκισα, τοὺσ μὲν βαρβάρουσ ἦν νῦν ἔχουσιν ἀφελόμενοσ, ὅσοι μὴ ὑπὲρ τῆσ κωῆσ ἐλευθερίας
 b διεπολέμησαν πρὸσ τὴν τυραννίδα, τοὺσ δ' ἔμπροσθεν οἰκητὰσ τῶν Ἑλληνικῶν τόπων εἰσ τὰσ ἀρχαίασ καὶ πατρῶασ οἰκή-
 σεισ κατοικίσασ· ταῦτὰ δὲ ταῦτα καὶ νῦν πᾶσιν συμβουλευῶ κοινῇ διανοηθῆναι καὶ πράττειν τε καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ
 5 ταῦτασ τὰσ πράξεισ πάντασ, τὸν μὴ θέλοντα δὲ πολέμιον ἡγεῖσθαι κοινῇ. ἔστιν δὲ ταῦτα οὐκ ἀδύνατα· ἃ γὰρ ἐν

c8 γρ. συγχωρήσειαν A d4 πολέμου δὲ A² (μον s. v.): πολεδε
 A d8 νῦν om. recc. περυσινῶν A (sed v ex emend.): περι-
 συνῶν O a4 ξενικαὶ O²: ξενικὰ καὶ A O ἂν s. v. a: om.
 A O a6 γρ. ἐπεγίγνετο ἐπὶ νῶ O b1 οἰκητὰσ in marg.
 iterat A²

δνοῶν τε ὄντα ψυχαῖν τυγχάνει καὶ λογισαμένοις εὐρεῖν
 βέλτιστα ἐτοιμῶς ἔχει, ταῦτα δὲ σχεδὸν ὁ κρίνων ἀδύνατα
 οὐκ εὖ φρονεῖ. λέγω δὲ τὰς δύο τήν τε Ἴππαρίνου τοῦ c
 Διονυσίου νέος καὶ τήν τοῦ ἐμοῦ νέος· τούτοις γὰρ συνο-
 μολογησάντων τοῖς γε ἄλλοις Συρακουσίοις οἶμαι πᾶσι
 ὅσοιπερ τῆς πόλεως κήδονται συνδοκεῖν. ἀλλὰ θεοῖς τε
 πᾶσι τιμὰς μετ' εὐχῶν δόντες, τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις μετὰ 5
 θεῶν πρέπει, πείθοντες καὶ προκαλούμενοι φίλους καὶ δια-
 φόρους μαλακῶς τε καὶ πάντως μὴ ἀποστήτε, πρὶν ἂν τὰ
 νῦν ὑφ' ἡμῶν λεχθέντα, οἷον ὄνειρατα θεία ἐπιστάνα ἐγρη- d
 γορόσω, ἐναργῆ τε ἐξεργάσησθε τελεσθέντα καὶ εὐτυχῆ·”

Θ

Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ Ἀρχιππον καὶ Φιλωνίδην, 5
 τήν τε ἐπιστολὴν φέροντες ἦν σὺ αὐτοῖς ἔδωκας, καὶ ἀπαγ- e
 γέλλοντες τὰ παρὰ σοῦ. τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ
 χαλεπῶς διεπράξαντο—καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς ἦν ἐργώδη
 —τὰ δὲ παρὰ σοῦ διήλθον ἡμῖν, λέγοντες ὑποδυσφορεῖν σε
 ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας ἀπολυθῆναι. 5
 ὅτι μὲν οὖν ἠδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν,
 ἄλλως τε καὶ εἴ τις ἔλοιτο τοιαῦτα πράττειν οἷα καὶ σύ, 358
 σχεδὸν παντὶ δῆλον· ἀλλὰ κακείνο δεῖ σε ἐνθυμῆσθαι, ὅτι
 ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνον γέγονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως
 ἡμῶν τὸ μὲν τι ἢ πατρὶς μερίζεται, τὸ δὲ τι οἱ γεννήσαντες,
 τὸ δὲ οἱ λοιποὶ φίλοι, πολλὰ δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδονται 5
 τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι. καλούσης δὲ τῆς
 πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινὰ, ἄτοπον ἴσως τὸ μὴ ὑπα-
 κούειν· ἅμα γὰρ συμβαίνει καὶ χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις b
 ἀνθρώποις, οἳ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσ-

b 7 δυοῖν A² O² : δυσὶν A O c 3 γε A O : τε O² (τ s. v.)
 c 4 ὅσοιπερ] ὅσοι περὶ A a 1 ἔλοιτο A O : γρ. ἔχοι A³ O² cum Stob.